

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-7 У 2595/17
Дана 25.09.2019.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Петровић, председника већа, Мире Василијевић и Радмиле Симић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Томић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ...,, против туженог Школског одбора Основне школе “Вук Караџић” из Кладнице, општина Сјеница, са заинтересованим лицем Б.Б. из ..., ..., ради поништаја решења број 16-01/17 од 23.01.2017.године, у предмету избора директора, након усмене јавне расправе одржане дана 18.09.2019.године, у нејавној седници већа одржаној дана 25.09.2019.године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Школског одбора Основне школе “Вук Караџић” из Кладнице, општине Сјенице број 16-01/17 од 23.01.2017.године, и предмет ВРАЋА надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем, у ставу 1. диспозитива, за директора Основне школе “Вук Караџић” у Кладници, изабран је Б.Б., дипломирани математичар из Понорца МЗ Кладница, запослен на радном месту професора ... у ОШ “Вук Караџић” у Кладници (67% радног времена) и у Техничкој школи у Сјеници (33% радног времена). У ставу 2., утврђен је мандат на који је именовани изабран и траје 4 године и има се рачунати од 07.04.2014.године и траје до 06.04.2018.године. Ставом 3., изабрани кандидат је дужан да положи испит за директора установе у року од годину дана од дана ступања на дужност, односно од дана доношења прописа за полагање испита за директора школе, а ставом 4., изабраном директору мирује радни однос на радном месту, односно послу са којег је изабран.

У тужби поднетој Управном суду дана 20.04.2017.године, тужилац А.А.

наводи да оспорава законитост решења туженог органа и тражи поништај оспореног решења у спору пуне јурисдикције. Наводи да је пресудом Управног суда од 20.10.2016.године, поништено решење Школског одбора Основне школе “Вук Караџић” из Кладнице од 24.03.2014.године, којим је Б.Б. изабран за директора Основне школе и наложено туженом да отклони неправилности у поступку избора директора школе, из разлога осуђиваности, а у смислу примене члана 120. став 1. тачка 3. Закона о основама образовања и васпитања. Даље тужилац наводи да је био кандидат по расписаном конкурс за директора школе од 31.12.2013.године, па је активно легитимисан да буде подносилац тужбе. Наводи да је након што је добио пресуду Управног суда у Крагујевцу, упутио је допис Општинском просветном инспектору Сјенице 11.01.2017.године, са захтевом да инспектор забрани даљи рад Б.Б. као директору школе и наставнику, из разлога што не испуњава услове конкурса за избор директора, јер се ради о лицу које је осуђивано за кривично дело фалсификовања исправе. Међутим, просветни инспектор није поступио по налогу тужиоца иако је наводно извршио инспекцијски надзор и сачинио записник и коме је констатовано да је Школски одбор 23.01.2017.године, донео решење о избору Б.Б. за директора школе у мандату од 07.04.2014.године до 06.04.2018.године, те да је школа презентovala уверење Полицијске управе Нови Пазар од 11.01.2017.године, којим је констатовано да је Б.Б. неосуђивано лице, а све је то наведено у обавештењу просветног инспектора од 07.07.2017.године. Указује да је Б.Б. требало изабрати на основу документације коју је приложио уз пријаву на конкурс, а не на основу накнадно достављене документације 2017.године, ово са разлога што је одредбом члана 120. став 1. тачка 3. Закона о основама образовања и васпитања прописано да неко лице не може бити наставник а тиме и директор школе ако је осуђивано за кривично дело против правног саобраћаја. У конкретном случају, Б.Б. је починио кривично дело фалсификовање исправе, које је из састава кривичних дела против правног саобраћаја, о чему постоји правноснажна одлука Апелационог суда у Крагујевцу Кж 1-1565/11 од 12.05.2011.године, којом је потврђена пресуда Основног суда у Новом Пазару од 06.07.2010.године, а којима је Рефат осуђен за дело фалсификовања исправе и пресуда која је наведена у потврди ПУ Нови Пазар од 11.06.2015.године, из које произлази да је Б.Б. осуђивано лице. Решење о избору Б.Б. за директора школе од 24.03.2014.године, засновано је на уверењу Полицијске управе Нови Пазар од 08.01.2014.године, које је садржало неистините податке, јер у време издавања уверења Б.Б. није по евиденцији ПУ Нови Пазар могао да има статус неосуђиваног лица, што се види из потврде Полицијске управе Нови Пазар од 11.06.2015.године. Тужилац наводи да није добио решење о избору директора школе од 23.01.2017.године, али је од просветног инспектора добио обавештење да је решење донето, па стога као кандидат за избор директора подноси тужбу, и предлаже да суд тужбу уважи и решење туженог органа поништи, као и да забрани тужиоцу да врши послове наставника и професора у школи и директора, због осуђиваности овог лица за кривична дела против правног саобраћаја.

У образложеном одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао при наводима из оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице Б.Б., у одговору на тужбу, наводи је да је тужба неуредна јер не садржи разлоге због којих се побија предметни управни акт и са разлога што тужилац није приложио писане доказе на које се у тужби позива. Заинтересовано лице

даље наводи да у тужби није тачно наведен налог из пресуде Управног суда од 20.06.2016.године, ово са разлога што се у пресуди не наводи ни једно кривично дело па ни дело фалсификовања исправе. Даље се у одговору на тужбу наводи да је обраћање тужиоца општинском просветном инспектору ирелевантно за исход овог спора, јер је пресудом Управног суда наложено да се испита да ли Б.Б. испуњава услове конкурса за избор директора. Указује да је просветни инспектор утврдио да је тужени поступио по пресуди Управног суда од 20.10.2016. године, у складу са чланом 120. став 1. тачка 3. Закона о основама система образовања и васпитања и донео решење од 23.01.2017.године, којим је Рефата изабрао за директора школе, да је у конкурсnoj документацији приложено уверење Полицијске управе у Новом Пазару од 08.01.2014.године, да заинтересовано лице није осуђивано. Наводи да су правне последице правноснажне пресуде Основног суда у Новом Пазару, Судска јединица Сјеница од 16.07.2010.године, којом је заинтересовано лице, оглашено кривим за кривично дело фалсификовања исправе из члана 233. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС, и за које му је изречена условна осуда, престале рехабилитацијом сходно одредбама Кривичног законика, према коме законска рехабилитација настаје ако лице којем је изречена условна осуда у време проверавања по истеку рока проверавања не учини ново кривично дело. Правне последице наведене осуде престале у рехабилитацијом, још маја 2013.године, дакле 7 месеци пре расписивања конкурса за избор директора школе. Са наведеног заинтересовано лице сматра се неосуђиваним лицем те нема контрадикторности података у погледу осуђиваности у конкурсnoj документацији, јер рехабилитација подразумева поновно успостављање ранијег положаја осуђеног лица, а што у конкретном случају значи да заинтересовано лице има статус неосуђиваног лица. Заинтересовано лице указује да је оспорено решење од 23.01.2017.године, донето на основу документације о испуњености услова по конкурсy од 31.12.2013.године, и веродостојног уверења Полицијске управе Нови Пазар од 08.01.2014. године. Са наведеног, предлаже да се тужба одбије као неоснована.

У речи на усменој јавној расправи тужилац је изјавио да остаје у свему при поднетој тужби и доказима који се налазе у предмету, односно да је овде заинтересовано лице осуђивано у кривичном поступку. Указује на пресуду Управног суда донету 20.10.2016.године у овој ствари и сматра да по наведеној пресуди није поступљено. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи решење туженог органа бр. 16-01/17 од 23.01.2017.године.

У речи на усменој јавној расправи председник школског одбора В.В., овде туженог органа, изјавио је да је након расписаног конкурса за избор директора школе спроведен поступак, у коме је овде заинтересовано лице доставило сву тражену документацију, а тужилац није, јер му је недостајало неколико докумената. Након оцене испуњености услова тужени орган је изабрао овде заинтересовано лице за директора, а пријава тужиоца је одбачена. Како је по тужби тужиоца у поступку који је претходио доношењу оспореног решења Управни суд поништио решење о избору директора, у поновном поступку тужени орган је поступио по примедбама и правном схватању суда, извршио накнадне провере докумената и података и донео оспорено решење. Предлажио је да суд тужбу одбије.

Заинтересовано лице у речи на јавној расправи изјављује да остаје у свему при достављеном одговру на тужбу. Сматра да, с обзиром да је пријава на

конкурс тужиоца одбачена као непотпуна, да тужилац није могао ни имати легитимацију за вођење овог спора. Указује да је у самом конкурс предвиђено да се непотпуне и неблаговремене пријаве неће узимати у разматрање и суду предаје допис упућен Националној служби за запошљавање за објаву текста конкурса за избор директора школе од 20.12.2013.године и конкурс од истог датума, статут Основно школе “Вук Караџић”, записник конкурсне комисије са седнице одржане 20.01.2014.године, пријаву на конкурс тужиоца и обавештење којим тужилац обавештен да му је пријава одбачена од 29.01.2014.године. Такође истиче да наводи тужбе у вези са уверењем о неосуђиваности нису основани. Оспорава наводе тужбе да оспорено решење није достављено тужиоцу, односно тај навод није тачан, јер је оспорено решење према обавештењу и повратници, као доказу о пријему, достављено тужиоцу 27.03.2017.године, и суду предаје наведене доказе. Наводи да је у вези са овим избором надлежна инспекција у више наврата вршила надзор и да није констатовала незаконитости. Указује и на пресуду Врховног касационог суда рев 2 854/2015 од 24.02.2016.године. Сматра да је тужени орган у свему поступио по примедбама и правном схватању Управног суда датим у пресуди У 4977/14 од 20.10.2016.године. Предлаже да суд тужбу одбије.

Испитујући оспорени акт, у смислу члана 41. Закона о управним споровима, након одржане усмене јавне расправе у смислу члана 2., члана 33. став 1., члана 34. став 2. и 38. ЗУС-а, у уредно позваног тужиоца, туженог органа, и заинтересованог лица на којој су изведени докази увидом и читањем списка предмета органа достављених уз одговор туженог на тужбу Управни суд је нашао да је тужба основана.

Према стању у списима оспорено решење донето је у извршењу пресуде У 4977/14 од 20.10.2016.године, којом је поништено решење туженог органа од 24.03.2014.године, са разлога што постоје контрадикторни подаци у погледу у осуђиваности заинтересованог лица као изабраног кандидата за директора школе. Поступајући по налогу из пресуде тужени орган је на седници одржаној 21.03.2017.године, поново извршио увид у конкурсну документацију и утврдио да је уз поднету пријаву на конкурс за избор директора школе, Б.Б., овде заинтересовано лице, приложио уверење Полицијске управе у Новом Пазару бр. 235-1/34 од 08.01.2014.године, у коме је наведено да именовани није осуђиван. Даље из образложења оспореног решења произлази да је по захтеву просветне инспекције од 07.04.2014.године, који је упућен ПУ Нови Пазар ради провере веродостојности уверења од 08.01.2014.године, достављен одговор у коме је наведено да подаци из уверења у потпуности одговарају подацима из дупликата уверења које се налази у архиви ПУ управе. Тужени орган даље у образложењу оспореног решења наводи да је заинтересовано лице, осуђено правноснажном пресудом Основног суда у Новом Пазару од 16.10.2017.године, за кривично дело против правног саобраћаја из члана 233.ст.3.у вези ст.2 КЗ РС, за које му је изречена условна осуда, као и да су правне последице престале рехабилитацијом маја 2013.године, односно седам месеци пре расписивања конкурса за избор директора школе. Са наведеног тужени орган сматра да је отклонио контрадикторности у погледу осуђиваности изабраног кандидата за директора Основне школе “Вук Караџић” у Кладници и донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења.

По оцени Управног суда основано се тужбом оспорава правилност и законитост решења туженог органа. Ово са разлога што према стању у списима поред уверења о неосуђиваности заинтересованог лица, од 08.01.2014. године, издатог од Полицијске управе у Новом Пазару, у списима се налази уверење издато од исте полицијске управе, број 235-1/2678 од 11.06.2015 године, у коме је наведено да је заинтересовано лице осуђивано за кривична дала из КЗ Србије. У уверењу су наведене 3 пресуде којима је тужиоцу изречена условна осуда, наведени су датуми правноснажности пресуда, а под бројем 4. наведена је пресуда Основног суда у Сјеници број К 37/10, која је постала правноснажна 12.05.2011. године, а којом је тужиоцу за кривично дело из члана 233. став 3. КЗ Србије, изречена условна осуда у трајању од 3 месеца, са датумом услова 12.05.2013. године. Са наведеног имајући у виду да се у списима налазе два уверења Полицијске управе у Новом Пазару, са различитим подацима о осуђиваности Б.Б., овде заинтересованог лица, које је оспореним решење изабрано за директора школе, то тужени орган није поступајући у узвршењу пресуде У 4977/14 од 20.10.2016. године, отклонио контрадикторности у погледу осуђиваности заинтересованог лица. Наиме, из наведеног произлази да тужени орган имајући у виду садржину издатих уверења није са сигурношћу утврдио да ли је Б.Б., овде заинтересовано лице, када је поднео документацију по конкурс за избор директора од 31.12.2013. године, био осуђивано лице или не, те да ли је испунио услове из члана 120. став 1. тачка 3. Закона о основама система образовања и васпитања, којом одредбом је прописано да у радни однос у установи може да буде примљено лице, под условима прописаним Законом и ако није осуђивано правноснажном пресудом за кривично дело за које је изречена безусловна казна затвора у трајању од најмање 3 месеца, као и за кривична дела насиље у породици, одузимање малолетног лица, запуштање и злостављање малолетног лица или родоскрвљење, за кривично дело примање мита или давање мита, за кривично дело из групе кривичних дела противполне слободе, против правног саобраћаја и против човечности и других добара заштићених међународним правом, без обзира на изречену кривичну санкцију, и за које није у складу са законом, утврђено дискриминаторно понашање.

Наведеним поступањем тужени орган је учинио повреду члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), јер пропис и разлози дати у образложењу оспореног решења не упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Одлучујући о предлогу тужбе да суд реши управну ствар у спору пуне јурисдикције, суд налази да природа ове управне ствари не пружа поуздан основ за то, у смислу одредбе члана 43. Закона о управним споровима, и да је економичније и целисходније да учињене повреде правила поступка надлежни орган управе у поновном поступку одлучивања.

У поновном поступку тужени орган је дужан да донесе ново на закону засновано решење, при чему је везан примедбама и правним схватањем суда у погледу поступка на основу члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, Управни суд је, на основу члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 25.09.2019.године, I-7 У 2492/17

Записничар
Снежана Томић ,с.р.

Председник већа- судија
Олга Петровић ,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МД